

De regenboog

Bij een regenboog zul je niet snel aan een wapen denken. En toch bedoelt de Bijbel dat wel. De Bijbel spreekt dan ook niet over een regenboog, maar gewoon over: boog. En let wel, dan wordt de boog bedoeld van: *pijl en boog*. De regenboog is dus de boog waarmee God zijn pijlen op de wereld schoot! Die boog hangt God in de wolken als teken dat Hij zichzelf ontwapend heeft. Soms zie je hem: een teken van vrede.

Ik geef toe: je moet er een beetje symboolgevoelig voor zijn. Maar wie dat is ziet een prachtig beeld. Elke keer dat er de regenboog aan de hemel verschijnt, is een teken dat God zich nooit meer tegen zijn schepping zal keren. Hij heeft een vredesverbond met alles wat leeft. Niet alleen met de mensen, maar ook met de dieren. Met heel zijn veelkleurige schepping. En elk kleurtje mag er zijn. Je ziet het aan de boog zelf: geen kleurtje ontbreekt. Wat dus een wapen was, is omgebouwd tot een vredesteken.

Elke keer als wij thuis een regenboog zien, wordt er dan ook getrakteerd. Twee weken geleden waren mijn vrouw en ik een paar dagen op Texel, en jawel hoor: opeens zagen we een regenboog. Wij meteen naar de bakker! Want zoiets moet je vieren, vinden wij. Maar de volgende dag – weer een regenboog! Ondanks de regen hadden we het dus niet slecht. Pas toen we op de derde dag weer een regenboog zagen, zei mijn vrouw: ‘We slaan maar eens over, want zo groeien we dicht.’ Maar het is een goede gewoonte. U als ouders zou het uw kinderen eens moeten leren. Onze kinderen zijn nu de deur uit. Maar al vanaf ze klein waren, wisten ze: een regenboog – dat betekent een klein feestje! Moeten jullie ook eens doen: bij een regenboog trakteren geblazen. Dan sta je er nog beter bij stil.

Toch leven wij er gemakkelijk langsheen. Sterker nog, God mag dan zijn pijlen opgeruimd hebben, wij gebruiken de onze vaak elke dag. O nee, nu bedoel ik niet dat wij elkaar lichamelijk geweld aandoen. Hoewel, dat weet je nooit zeker: huiselijk geweld vindt, als we de media mogen geloven, meer plaats dan je denkt. Dat moet dus betekenen dat een bepaald percentage van de mensen hier in de kerk daar mee te maken heeft.

Maar we hebben allemaal weleens te maken met verbaal geweld: elkaar pijn doen met woorden. Je kunt dan denken aan de haatmail die Herman van Veen deze week kreeg omdat hij de PVV aanviel. Aanhangers belaagden hem met een stortvloed van mailtjes waarin hij met de dood bedreigt werd. Maar je kunt ook dichterbij beginnen: met de lelijke dingen

die we weleens over een ander zeggen. Toen op een avond bij een gezin de bel ging en een buurvrouw kwam melden dat een jongen uit de buurt was verongelukt, riep de vader naar Frits die al in zijn bed lag: 'Hoor je dat, Frits? Jan is verongelukt.' Maar Frits kon verlamd van schrik niets uitbrengen. Waarop hij zijn vader hoorde zeggen: 'Die Frits is zo ongevoelig, het lijkt wel alsof hij geen hart heeft.' Zo zetten wij vaak stempels op de ander. 'Stom wijf,' zeggen we misschien weleens over een meisje in de klas. 'Wat een achterlijke kleren heeft hij aan, zeg,' zeggen we over een jongen in de buurt. 'Hij heeft geen hart.' – 'Zij heeft het hoog in haar bol.' – 'Die van hiernaast leven maar raak.' Wij grossieren vaak in oordelen over de ander. We roddelen er op los, zonder ons af te vragen wat dat met een ander doet. Op de een zetten we dit stempel en op de ander dat stempel. Dat zijn pijlen die een mens pijn kunnen doen.

De regenboog is een teken, nee: een *uitnodiging* om al onze pijlen op te ruimen. God gaat ons daarin voor. Hij gunt iedereen het licht in de ogen. Ook al is iemand niet van jouw kleur, ook hij of zij mag er zijn. Omdat God het zo ziet. Maar dat betekent ook: jij mag er zijn. Elke keer dat de regenboog aan de hemel verschijnt is dat dan ook een teken dat God nog iets in jou ziet, dat Hij blij is dat jij op zijn aarde rondloopt. Dus probeer het eens: zie je een regenboog? Tracteren! Zo maken wij van de aarde een feest.